

[Boligministeren.]

dette forslag, hvis hovedsigte jo går på den kendsgerning, at folk ikke selv har nogen indflydelse på — praktisk talt da — om de bor i en billig lejlighed eller i en dyr lejlighed. Det er rigtigt, som det er sagt, at de, der bor i billige lejligheder, for visses vedkommende får en lavere boligsikringsydelse, end de fik før, det er ubestrideligt rigtigt. Men hovedparten af ændringerne går på, at pensionistægtepar, som har ekstraindtægter, og som bor i de dyre lejligheder, er dem, der i det kommende år, hvis dette forslag i dets retlinje vedtages, får hovedparten af boligsikringen. Jeg mener, det er korrekt. En boligsikringsordning er en sociallov med det formål at rette på de skævheder, som huslejesituationen i Danmark har bragt os i. Det er sigtet med denne lov.

Der næst et par ord om sammenhængen med skatterne. Den konservative ordfører har selvfølgelig ret, når han siger, at det ville være vældig behageligt, hvis vi havde det forhold afklaret. Jeg har tilladt mig først i denne regerings periode — og det blev gentaget i statsministerens åbningstale — at sige, at vi må afvente betænkningen fra det såkaldte samordningsudvalg mellem skatter og sociale ydelser. Nu er tiden gået, og vi skal have en ny boligsikringslov til 1. oktober; så kan jeg ikke mere tillade mig den luksus at afvente, hvad der eventuelt måtte komme ud af det såkaldte samordningsudvalg, så meget mere som mine personlige forventninger om, at der kommer alt for meget ud af det, er relativt beskedne. Det er de af den grund, at vi jo har en progressiv beskatning, og vi har af gode grunde nogle depressive sociale ydelser, og hvor de to kurver skærer hinanden, får man de vanskeligheder, at det ikke kan betale sig at få en merindtjening; det er en økonomisk naturløse, som vi ikke kommer væk fra, før vi får indkomstskatten væsentligt ned.

Derfor går dette forslag også på, at der bliver givet boligsikring til personer, der har stigende indtægter, også personer, som i realiteten betaler betydelige direkte skatter. Det kan man være imod, og det er jeg for så vidt personligt imod, men de forhold og de kendsgerninger, som lå på bordet, var af en sådan art, at forslaget måtte se sådan ud. Jeg har altid respekt for kendsgerningerne.

Må jeg så sige nogle enkelte ting til enkelte af ordførerne.

Først til hr. Svend Jakobsen. Vi har jo nogle tal for, hvad boligsikringslove har kostet igennem årene; udgifterne anslås i indeværende år, altså 1973-74, som endnu ikke er endeligt gjort op, til at blive ca. 610 mill. kr. Vi skønner, at dette forslag vil koste 640 mill. kr., med al den usikkerhed, som må ligge i det skøn. Det er rigtigt, at det forslag, der kom fra socialdemokratisk side, opererer med nogle højere tal, men også de højere tal, I har opereret med, må I nok under de synsvinkler, som de senere tal har bragt os, vurdere noget nedad.

Når der ingen pristalsregulering er foreslået, er det også af hensyn til, at vi dog forventer at få noget ud af samordningsudvalget og det efter min mening ville være forkert at lave en delvis permanent lovgivning indeholdende en pristalsreguleringsordning, som vi så senere skulle ændre.

Så skal jeg kun herfra bekræfte, at forslaget mangler en paragraf for de udsanerede. Det har jeg i øvrigt udtalt over for Danmarks radio for ca. 10 dage siden; jeg ved ikke, hvorfor de var så længe om at bringe det i æteren.

Jeg har svaret fru Kirsten Jacobsen, at vi skønner, de økonomiske konsekvenser vil være ca. 640 mill. kr.

Jeg skal kun over for hr. Ingomar Petersens betragtninger kvittere for nogle særdeles fornuftige økonomiske synspunkter, men gør samtidig opmærksom på, at en ændring mellem staten og kommunerne fra nu 40:60 til 60:40 vil møde indstændig modstand hos Kommunernes Landsforening. Men hvis det ærede medlem kan få indenrigsministeren til at kæmpe den kamp med heldigt resultat, volder det ingen kvaler fra boligministerens side.

Må jeg takke for tilsagnet fra hr. Henning Philipsens side om at medvirke til en forenkling. Jeg skal da gerne på den givne foranledning også kigge lidt på, om vi kan gøre noget ved eventuelle misbrug, men vi er jo begge to vidende om, at de misbrug, der finder sted, både finder sted fra udlejers side og fra lejers side, for der er visse udlejere, der, når de i øvrigt kan enes med lejerne, har en forfærdelig evne til at sætte huslejeniveauet nøjagtig på det sted, hvor taksten fra det offentlige er højest.